



Nikolaj Lindholms tale om fordomme på Talefest Midt

Taler
Nikolaj Lindholm
Gymnasieelev

Dato
17. marts 2026

Sted
Aarhus Dokk1

1

Ansigterne bag flaget

Luk øjnene. Helt i bund.

5

Forestil jer, at jeg siger ordet "Iran". Hvad dukker op på jeres indre nethinde?

Er det lyden af militærstøvler mod asfalten?

10

Er det lugten af brændt gummi eller lugten af krudt, der hænger i luften?

Hvad med USA?

Ser I glitrende skyskrabere i New York?

15

Eller ser I vrede folkemængder, der stormer en regeringsbygning, mens politisirenerne hylér i baggrunden?

20

Vi lever i en verden, hvor vi kender alle overskrifterne, men ingen af menneskene.

Vi er blevet programmeret.

Vi er blevet trænet til at se verden som et kort af fjender.

25

Men vi bor ikke på et kort.

Vi bor på en planet af mennesker.

30

Vi er blevet bedt om at stirre blinde på grænserne, mens vi glemmer at kigge dem, der bor der, i øjnene.

Vi er blevet trænet til at hade flag, men vi har glemt at elske ansigterne bag dem.

35

Jeg er selv vokset op med de samme overskrifter som alle andre. Og jeg indrømmer gerne, at jeg selv har haft de samme fordomme.

40

Når jeg hørte om lande som Rusland, Iran eller Syrien, tænkte jeg sjældent på mennesker.

Jeg tænkte på konflikter.

På politik.

45

På flag.

Og jeg ved, hvor mærkeligt det egentlig er.

50

For når vi hører om nogle lande, forestiller vi os straks ansigter.

Vi ser mennesker.

Men når vi hører om andre lande...

55

Ser vi kun symboler.

Kun grænser.

60

Kun et flag.

Lad os starte med "Guds eget land", USA. Det er fascinerende, hvordan vi kan dømme 350 millioner mennesker ud fra et par ældre mænds skænderier i fjernsynet.

65

Det er en utrolig effektiv løgn.

70 At tro, at hver eneste amerikaner enten er en våbengal cowboy eller en aktivist fra Los Angeles.

Alt efter hvilken algoritme din telefon fodrer dig.

75 Men virkeligheden er ikke en krig på sociale medier. Virkeligheden er det, der sker, når skærmen slukkes.

Forestil jer en mand, der kører tværs over Texas. Bilen bryder sammen i 40 graders varme.

80 En pickup-truck svinger ind til siden. Ud stiger en mand med et helt andet politisk flag i ruden.

Han spørger ikke: "Hvem stemte du på?"

85 Han spørger: "Har du brug for hjælp?" Han bruger tre timer på at fikse en fremmedes bil, fordi han ser et menneske i nød, ikke en modstander.

Hvorfor lader vi politikere, vi aldrig har mødt, bestemme, hvem vi skal frygte?

90 Men frygten stopper ikke ved Atlanten.

Hvis vi rejser videre til et land som Iran, møder vi det samme filter.

95 I nyhederne ser I sorte slør og vrede råb. Det er det, medierne sælger til os.

Men bag de lukkede døre i Teheran dufter der af safran og te. Her sidder unge mennesker, ligesom os.

100 De scroller på de samme sociale medier.

De lytter til den samme musik.

Og de har præcis den samme frygt for ikke at være gode nok til eksamen.

105 De lever i et paradoks mellem et strengt religiøst politi og en befolkning med en overvældende gæstfrihed.

En tradition for ydmyghed, hvor man altid tilbyder mere, end man selv har.

110

I Iran kan vi i hvert fald ane menneskene bag facaden, hvis vi kigger efter. Men hvad med de steder, hvor vi slet ikke får lov til at kigge?

Tag Nordkorea. Vi elsker at grine af det. Vi laver jokes om deres leders frisure og ruller med øjnene over deres militærparader.

115

Men mens vi sidder og griner, er der 25 millioner mennesker, der er spærret inde i deres eget land.

120 Det, vi ser som en parodi, er deres livsfarlige hverdag.

Det er bedstemødre, der fortæller eventyr for at overdøve sulten i børnebørnenes maver.

125 Det er mennesker, der risikerer livet for at dele en pose ris med naboen.

Den store borgerrettsforkæmper Martin Luther King Jr. sagde engang:

130 "Vi har lært at flyve i luften som fugle og svømme i vandet som fisk, men vi har ikke lært den simple kunst at leve sammen som brødre."

Det passer desværre perfekt på vores tid. Vi lader flaget – et stykke farvet stof – diktere vores empati. Men flaget skaber ikke mennesker.

135 Fakta er, at vores DNA er 99,9% identisk.

Den strandede mand i Texas, den studerende i Teheran og den nordkoreanske bedstemor har alle brug for det samme:

140 Kærlighed, fællesskab og tryghed.

Den eneste forskel er det pas, der ligger i deres skuffe.

Det pas, der fortæller dig, hvor du er født, ikke hvem du er.

145

Så her er min udfordring til jer.

Næste gang I ser en overskrift om et "fjendtligt land", så stop op.

150

Lad være med at sluge vreden råt. Tænk på ansigterne.

Husk på manden i Texas.

155 Husk på de unge i Teheran.

Husk på bedstemoren.

Vi skal stoppe med at være soldater i politikernes krige.

160

Vi er blevet trænet til at hade flag, men vi har glemt at elske ansigterne bag dem.

Hvornår besluttede vi, at et flag var vigtigere end et ansigt?

165 Se mennesket, før du ser grænsen.

Lad aldrig et stykke stof dække for jeres empati eller jeres udsyn til et andet menneske.

170 Næste gang I lukker øjnene og tænker på verden, så se ikke et verdenskort.

Se et spejl.

For i sidste ende...

175

Er vi ikke lande.

Vi er mennesker.

180

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Debattale, Talefest

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/nikolaj-lindholms-tale-om-fordomme-pa-talefest-midt>

190

195

200

205

210

215

220